

[Justitsministeren.]

Den ærede Ordfører for Venstre omtalte først § 3 og sagde, at den ikke medtager Ansvar for, hvad en Minister har medvirket til i et Ministermøde. Nej, men det er heller ikke Meningen juridisk og ansvarsmæssigt set at sidestille, hvad der foregaar paa et Ministermøde, med, hvad der foregaar i Statsraad eller Ministerraad. Jeg ved ikke, hvordan det foregik i de Ministermøder, hvori det ærede Medlem Hr. Krag deltog. Det var jo en rolig Tid, han regerede i, og det var en stilfærdig Opposition, han havde, og det var i det hele taget under helt andre Forhold end de uheldige, ydre som indre, hvorunder den nuværende Regering maa virke. Men jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Krag med den ham iboende Retfærdighedstrang, hvis han havde været Vidne til de Ministermøder, vi har maattet afholde — lejlighedsvis ogsaa af Hensyn til Landbruget, som det ærede Medlem interesserer sig saa stærkt for —, vilde være klar over, at hvis den Minister, der kom styrtende dør pludselig midt ind i en Forhandling, og som et Kvarter efter skulde deltage i en anden nødvendig Forhandling, skulde være ansvarlig for, hvad der var foregaaet, gik man langt ud over den rimelige Grænse, saaledes som dette Arbejde er vokset med Aarene. Det er altsaa ikke nogen Tilfældighed, at man ikke har ligestillet Ministermøder med de statsretligt kendte Begreber Statsraad og Ministerraad.

Det ærede Medlem Hr. Krag kritiserede derefter § 4. Jeg har ikke noget imod, at man drøfter det nærmere i Udvalget; men Formuleringen af § 4 svarer, saa vidt jeg erindrer, baade til Folketingsflertallets og Landstingsflertallets Affattelse i sin Tid.

Angaaende § 5 udtalte baade Venstres ærede Ordfører og det ærede Ordfører for det radikale Parti en vis Utilfredshed med Formuleringen. Jeg har heller ikke noget som helst imod, at man skriver det om i et bedre Dansk, hvis man kan, og i hvert Tilfælde kan vi drøfte det i Udvalget. Det er kun ikke tilfældigt, at § 5 har faaet den Formulering, og hvad Indholdet angaar, maa jeg altsaa holde paa § 5. Der er ingen Grund til, som Statsadministrationen har udviklet sig gennem Tiderne, at paalægge en Minister Ansvar for underordnede Handlinger reelt set i større Omfang, end § 5 gør. Men jeg er altsaa villig til at drøfte den nærmere Formulering i Udvalget.

Den ærede Ordfører for Venstre kom saa med nogle Indvendinger med Hensyn til § 7 a og b og § 10, 4de Stykke, Indvendinger, som er gentaget af andre ærede

Talere, i hvert Fald af det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. Jeg maa sige i al Almindelighed, at det maa blive Rigsretten, der skal træffe Skønnet efter § 7 a — det samme maa jeg altsaa svare over for det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen —, og jeg er stærkt i Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt at finde Udtryk, som vil stille Rigsretten bedre ved Afgørelsen af, hvad der egentlig lægges Vægt paa, end dem, der er benyttet, men det kan vi jo ogsaa drøfte i Udvalget.

I det hele maa jeg sige — og det gælder specielt som Svar til det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen —, at der er visse af de Spørgsmaal, der har været fremme under denne Diskussion, som slet ikke skulde tages op eller løses ved en Ministeransvarlighedslov, nemlig Spørgsmaalet om Grundlaget for Tiltalen, som er et Grundlovsspørgsmaal, og Spørgsmaalet om de processuelle Regler, som er et Spørgsmaal om Procesregler for Rigsretten.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti spurgte, hvorfor man ikke samtidig med dette Lovforslag havde faaet fremsat et Forslag om en Nyordning af Rigsretten, altsaa om den særlige processuelle Fremgangsmaade her. Det har ogsaa været min Hensigt, men det ærede Medlem ved, at Forslaget, der vedrører Ændringer i Retsplejeordningen, skal passere Retsplejeudvalget, og det har ikke været muligt at faa Forslaget frem. Det er udarbejdet i Ministeriet, og det befinder sig forhaabentlig i bedste Velgaende, saaledes som mine tidligere Forslag i Retsplejeudvalget, og jeg vil altsaa antage, at Forslaget kan komme saa hurtigt frem paa Rigsdagen, at det ogsaa kan faa nogen Betydning for Behandlingen af de forskellige Spørgsmaal, der her har været fremdraget. Men jeg maa altsaa hævde over for specielt den ærede Ordfører Hr. Elbæk-Jessens stærke Fremhæven, at det er Grundloven og denne Retsplejelov, som skal regulere de specielle Problemer, det ærede Medlem omtalte.

Den ærede Ordfører for Venstre fremhævede, at § 9 var slet Dansk; saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, gjaldt det alle andre Paragraffer ogsaa, saa det kan vi jo se paa i Udvalget. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at man kan ikke „begaa Misbrug“. Ja, det ved jeg da ikke, om man ikke kan. Det synes jeg endogsaa, at det ærede Medlem har gjort. Men hvis det ærede Medlem foretrækker at „gøre Misbrug“, saa skal det ikke strande paa mig, skønt jeg synes, det lyder forfærdeligt. Det ærede Medlem vilde endvidere have, at Ordet „aaabenbart“ skulde forsvinde.